

Text 7

[1]Jedna od malo poznatih turističkih atrakcija Mongolije je granica prožimanja sna i jave. Opet zbog neke uredbe Ministarstva prosvete, ta se atrakcija nerado pominje, retko koga i interesuje. Imao sam priliku da se slučajno susretnem sa tim fenomenom. [2]Gacajući po blatu od aerodroma (uredba Ministarstva saobraćaja, otprilike se svodi na ovo: ako već brzo preletiš hiljade kilometara, pravo je da prepešačiš petnaestak), velim - gacajući po blatu sretoh jednog protestantskog biskupa iz Holandije, koji je upravo gledao čudan prizor: mene, kaljavog do pasa, natovarenog sa dva kofera. Širio je zenice od čuda. [3]Pogledah na sat, preračunah, u Amsterdamu je bilo jedan po ponoći; biskup je bezbrižno sanjao u svom krevetu. Ta kap je prevršila čašu čudnih snova koju je, onako gorko, svu noć ispijao biskup. [4]Trgao se iz sna, ali odviše brzo; duša nije stigla da se astralnom niti vrati u Amsterdam, pa se probudio tik pored mene, u Ulan Batoru, u noćnoj košulji i bosonog. [5]Najverovatnije bi poludeo, možda se i raspršio kao izmaglica da mu nisam na vreme objasnio neke specifičnosti ovdašnjeg podneblja. U stvari, da nisam sve to izmislio vođen hrišćanskom solidarnošću. Bez griže savesti. [6]Razlike između dokumentarne i fiktivne građe čisto su formalne, s tim da one idu u prilog fiktivnim, jer su ove uverljivije i svakako bliže istini. To je spaslo zlosretnog biskupa.

Svetislav Basara, *Mongolski bedeker*